

Sygn. akt II C 927/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Wolski

Protokolant: Justyna Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa

L. S.

przeciwko

B. S.

o opublikowanie sprostowania

oddala powództwo.

Sygn. akt II C 927/14

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

1. L. S. wytoczył powództwo przeciwko B. S. żądając opublikowania sprostowania o treści zamieszczonej we wniosku o sprostowanie dołączonym do pozwu. 1.1. Uzasadniając żądanie powód wskazał, że 3 grudnia 2013 r. ukazał się w dwutygodniku „(...)” artykuł „(...)”, który zawierał pod adresem powoda nieprawdziwe i nieściśle informacje. Powołany artykuł opierał się wyłącznie na pomówieniach i oszczerstwach zasłyszanych od osób, które pozyskały je posługując się informacjami niezwyfikowanymi, z nieznanego źródła. Dlatego powód zgodnie z art. 31a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. prawo prasowe sformułował wniosek z dnia 20 grudnia 2013 r. o bezpłatne opublikowanie sprostowania. Wniosek o sprostowanie został wysłany 23 grudnia 2013 r. Pozwany odebrał wniosek 27 grudnia 2013 r. Pozwany Redaktor Naczelny nie zamieścił żądanego sprostowania. Powód nie mógł uzyskać zadośćuczynienia swemu żądaniu zamieszczenia sprostowania został zmuszony do skorzystania z prawa, jakie daje mu art. 39 ust. 1 prawa prasowego. Powód skierował powództwo przeciwko Redaktorowi Naczelnemu czasopisma „(...)” B. S., ujawnionej w rejestrze dzienników i czasopism.

2. B. S. wniosła w odpowiedzi na pozew o oddalenie powództwa. 2.1. Uzasadniając stanowisko zajęte w sprawie pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej. Z dniem 24 października 2011 r. Redaktorem naczelnym czasopisma został J. M., który pozostaje nim do chwili obecnej. Pozwana zwróciła przy tym uwagę na fakt, iż dokonanie wpisu

w rejestrze dzienników czasopism ma charakter deklaratoryjny. Fakt pełnienia funkcji Redaktora naczelnego przez J. M. był znany powodowi – wezwanie do sprostowania zostało skierowane do J. M., jako Redaktora naczelnego.

II. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia.

3 grudnia 2013 r. ukazał się w dwutygodniku „(...)” artykuł „(...)”. L. S. wystąpił w piśmie z 20 grudnia 2013 r. z wnioskiem, skierowanym do J. M. redaktora naczelnego dwutygodnika „(...)”, o opublikowanie sprostowania dotyczącego faktów zawartych w artykule „(...)”.

Redaktor naczelny dwutygodnika „(...)” nie udzielił odpowiedzi na wniosek o opublikowanie sprostowania i żądane sprostowanie nie zostało opublikowane.

Redaktorem naczelnym dwutygodnika „(...)” pozostaje od 24 października 2011 r. J. M..

okoliczności bezsporne

III. Ocena zasadności roszczenia z wyjaśnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

1. Zarzut pozwanej co do braku legitymacji biernej jest zasadny, co skutkuje oddaleniem powództwa.

2. Stanowisko powoda co do wyboru strony pozwanej wynika

z błędnego uznania, że legitymację bierną w wypadku wystąpienia

z powództwem, o którym w art. 39 ust. 1 prawa prasowego posiada osoba pełniąca funkcję redaktora naczelnego wymieniona w rejestrze czasopism

w dniu wytoczenia powództwa. Wskazując na powyższe wyjaśnić zatem należy, iż żądanie sprostowania artykułu powinno być skierowane do osoby pełniącej faktycznie aktualnie funkcję redaktora naczelnego, która może to żądanie we właściwy sposób uwzględnić. Stąd ewentualna odmowa sprostowania, czy też brak odpowiedzi na żądanie sprostowania, może skutkować powództwem wytoczonym przeciwko aktualnemu redaktorowi naczelnemu czasopisma. Zatem biernie legitymowanym w sprawie dotyczącej powództwa zawierającego żądanie sprostowania nie jest osoba sprawująca funkcję redaktora naczelnego z daty publikacji, co odróżnia żądanie sprostowania artykułu od żądań cywilnych o których mowa w art. 38 ustawy Prawo prasowe. Powód zatem nietrafnie uznał, że biernie legitymowaną w sprawie jest B. S., skoro pozwana nie jest redaktorem naczelnym czasopisma. Powód błędnie przy tym przyjął, iż ustalenie redaktora naczelnego czasopisma następuje w oparciu o aktualny wpis w rejestrze czasopism. Pozwana trafnie bowiem zwróciła uwagę na okoliczność, że wpisy dokonane w rejestrze czasopism mają jedynie charakter deklaratoryjny,

a osobą sprawującą funkcję redaktora naczelnego jest osoba powołana na tę funkcję przez właściwy organ, a nie osoba ujawniona w rejestrze. W tej sytuacji na marginesie należy jedynie zauważyć, że stanowisko powoda co do osoby zobowiązanej do opublikowania sprostowania dotknięte jest wyjątkową niekonsekwencją, skoro żądanie zawarte w piśmie

z 20 grudnia 2013 r. zostało skierowane do J. M., a więc osoby sprawującej aktualnie funkcję redaktora naczelnego, a nie do pozwanej. Powód przy tym twierdzi w uzasadnieniu pozwu, iż pozwany odebrał wniosek o sprostowanie 27 grudnia 2013 r., przy czym pozwany nie zamieścił sprostowania i nie udzielił odpowiedzi na wniosek. Powód zatem przed wytoczeniem powództwa uznawał, że osobą zobowiązaną do ustosunkowania się do wniosku o sprostowanie był J. M. nazywany pozwanym w początkowej części uzasadnienia pozwu. Powód następnie ostatecznie uznał, że podmiotem biernie legitymowanym jest B. S., do której przez wytoczeniem powództwa jakiegokolwiek wezwanie do opublikowania sprostowania nie zostało wcześniej skierowane.

3. W tym stanie sprawie Sąd orzekł jak w sentencji.